

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: X, narozená dne X
bytem X

proti
žalované: Česká správa sociálního zabezpečení
sídlem Křížová 25, 225 08 Praha 5

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2023, č. j.: RN-X

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze se žalobkyně domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 13. 7. 2023, č. j.: RN-X, jímž byly zamítnuty její námitky a bylo potvrzeno rozhodnutí žalované ze dne 6. 12. 2022, č. j.: R-6.12.2022 - X, kterým byla žalobkyni podle ust. § 41 odst. 3 pro nesplnění podmínek v ust. § 39 odst. 2 písm. b), c) zákona č. 155/1995 Sb., o důchodovém pojištění (dále jen „z.d.p.“), zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu z důvodu zhoršení zdravotního stavu.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že posudkový lékař zpochybnil diagnózy X a X, pro něž je léčena od roku 2011. Ošetřující lékař potvrdil, že zdravotní stav žalobkyně může vést

k riziku X, a naopak vyloučil jeho zlepšení. Žalobkyně trpí X. V posudku ze dne 13. 4. 2023 chybí bližší vysvětlení důvodu vedoucího ke snížení invalidity. Zdravotní stav žalobkyně nebyl komplexně posouzen na základě dříve předložené zdravotní dokumentace a nebylo přihlédnuto ke všem tvrzeným obtížím.

3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná ve vyjádření k žalobě po rekapitulaci dosavadního průběhu řízení a žalobních námitek shrnula, že vznášené připomínky nejsou opodstatněné. Posudková lékařka jednoznačně vysvětlila neudržitelnost „invalidizující“ kvalifikace dominantního postižení, tzn. nenaplnění kritérií bodu X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Rozdílné představy žalobkyně o adekvátní taxaci objektivně dokladovaných nebo deklarovaných útrap samy o sobě nezakládají pojednáváný nárok.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního (dávkového) spisu bylo zjištěno, že prvoinstančním rozhodnutím ze dne 6. 12. 2022, č. j.: R-6.12.2022 - 421/X, byla žalobkyni podle ust. § 41 odst. 3 z.d.p. pro nesplnění podmínek v ust. § 39 odst. 2 písm. b), c) z.d.p. zamítnuta žádost o změnu výše invalidního důchodu. Dle odůvodnění je žalobkyně nadále invalidní v prvním stupni, neboť podle posudku Pražské správy sociálního zabezpečení ze dne 23. 9. 2022 poklesla její pracovní schopnost o 35 %.
6. Proti prvoinstančnímu rozhodnutí podala žalobkyně námitky.
7. Podle druhostupňového posudku (posudek Lékařské posudkové služby České správy sociálního zabezpečení ze dne 13. 4. 2023, č. j.: LPS/2023/X) žalobkyně není invalidní, míra poklesu pracovní schopnosti dosahovala jen 20 %; námitkám nemohlo být vyhověno.
8. Následně vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí ze dne 13. 7. 2023.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

9. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
10. Soud ve věci rozhodl na jednání konaném dne 7. 10. 2024. Žalobkyně i zástupkyně žalované odkázaly na svá předchozí vyjádření, aniž by cokoliv doplnily.
11. Soud jako důkaz obstaral posudek PK MPSV ze dne 17. 4. 2024, e. č.: SZ/2023/X. Dne 17. 4. 2024 zasedla posudková komise za přítomnosti posudkového lékaře a lékařky v oboru X, jednání komise byla přítomná žalobkyně. Při jednání komise byla žalobkyně vyšetřena lékařkou v oboru X. Jako posudkově významné odborné lékařské nálezy komise vyhodnotila nálezy MUDr. X ze dnů 28. 8. 2022 a 22. 10. 2023, Mgr. X ze dne 19. 10. 2023, ze X ze dne 9. 10. 2023 a X. Komise shledala dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla X. Konstatovány byly X. Procentní míru poklesu pracovní schopnosti komise hodnotila dle kapitoly X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., kterou se stanoví procentní míry poklesu pracovní schopnosti a náležitosti posudku o invaliditě a upravuje posuzování pracovní schopnosti pro účely invalidity (vyhláška o posuzování

invalidity), a činila 35 %. Ostatní postižení žalobkyni neomezovala nad rámec rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu, tj. X, nešlo o frekventní a současně těžká postižení. Komise uzavřela, že žalobkyně byla k datu vydání napadeného rozhodnutí invalidní v prvním stupni a byla schopna vykonávat výdělečnou činnost jen s podstatně menšími nároky na duševní schopnosti v podstatně menším rozsahu a intenzitě dle ust. § 5 vyhlášky č. 359/2009 Sb.

12. Ve vyjádření k posudku posudkové komise žalovaná sdělila, že potvrdil absenci funkčního deficitu v intenzitě indikující invalidizaci druhého či třetího stupně. Žalovaná po právu nevyhověla žádosti o zvýšení invalidního důchodu, neboť navzdory rozdílným výsledkům se tři proběhlá posouzení jednoznačně shodují v klíčové otázce vymezené žalobkyní, totiž zda byla invalidní ve vyšším stupni, či nikoli.
13. Podle ust. § 38 z.d.p. *pojištěnec má nárok na invalidní důchod, jestliže nedosáhl věku 65 let a stal se a) invalidním a získal potřebnou dobu pojištění, pokud nesplnil ke dni vzniku invalidity podmínky nároku na starobní důchod podle § 29, popřípadě, byl-li přiznán starobní důchod podle § 31, pokud nedosáhl důchodového věku, nebo b) invalidním následkem pracovního úrazu.*
14. Podle ust. § 39 odst. 1 z.d.p. *pojištěnec je invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.*
15. Podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) z.d.p. *jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu prvního stupně.*
16. Z posudku PK MPSV ze dne 17. 4. 2024 vyplývá, že k datu vydání napadeného rozhodnutí byla žalobkyně invalidní v prvním stupni podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) z.d.p. Posudková komise, která zasedala v řádném složení za přítomnosti odborné lékařky se specializací na X, k datu vydání napadeného rozhodnutí zjistila dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou byla X. Procentní míra poklesu pracovní schopnosti byla hodnocena dle kapitoly X přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb., a činila 35 %.
17. Předmětem věci bylo posouzení zdravotního stavu žalobkyně. Soud upozorňuje, že sám odborností potřebnou k posouzení zdravotního stavu nedisponuje, proto věcnou správnost posudku neposuzuje (srov. rozsudek NSS ze dne 15. 5. 2013, č. j.: 6 Ads 11/2013–20). Za účelem zjištění skutkového stavu si soud vyžádal posudek PK MPSV ze dne 17. 4. 2024, který považuje za úplný, přesvědčivý a celistvý, s absencí zásadních rozporů a logických vad. Ohledně správnosti a úplnosti stanovené diagnózy X, jakož i stran určení a řádného zdůvodnění procentní míry poklesu žalobkyniny schopnosti soustavné výdělečné činnosti (v obou případech ke dni vydání napadeného rozhodnutí ze dne 13. 7. 2023) nebyly zjištěny důvodné pochybnosti. Z posudku PK MPSV je zřejmé, že zdravotní stav posuzované byl komplexně posouzen na základě zdravotnické dokumentace, aby nevznikly pochybnosti o úplnosti a správnosti klinické diagnózy.
18. Soud rozhodoval o žádosti žalobkyně o zvýšení invalidního důchodu z prvního na vyšší stupeň, prvoinstačním rozhodnutím bylo konstatováno, že žalobkyni nadále náleží invalidní důchod pro invaliditu prvního stupně, což bylo potvrzeno i výrokem napadeného rozhodnutí. Posudek provedený v námitkovém řízení neměl na výroky rozhodnutí v tomto řízení žádný vliv, žádost o změnu výše invalidního důchodu by byla úspěšná až při zjištění snížení pracovní schopnosti o 50 % a více. Naopak řízení o odnětí invalidního důchodu, v němž by byl rozdíl mezi posudky relevantní, nebyl předmětem tohoto soudního řízení.

Podle zpracovaného posudku PK MPSV byla žalobkyně ke dni vydání napadeného rozhodnutí invalidní toliko v prvním stupni, proto soudu nezbylo než žalobu zamítnout.

19. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ustanovení § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
20. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ustanovení § 60 odst. 1 a 2 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované nenáleží podle zákona.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 7. října 2024

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce